

بررسی تجربی مشخصه‌های گسیل نوترون در دستگاه پلاسمای کانوئی SBUPF1

بابک شیرانی، فریدون عباسی دواني*

گروه کاربرد پرتوها، دانشکده مهندسی هسته‌ای، دانشگاه شهید بهشتی، صندوق پستی: ۱۹۸۳۹۶۳۱۱۳، تهران-ایران

چکیده: در این تحقیق، نوترون‌دهی پلاسمای کانوئی نوع مدر SBUPF1 با مشخصات ($E=2.5\text{ kJ}$ و $C=8.6\mu\text{F}$) در فشارهای مختلف گاز دوتیریم و برای دو آند با اندازه‌های مختلف ۱۲ و ۱۸ سانتی‌متر مورد بررسی قرار گرفته است. از سه شمارگر فعال‌سازی نقره که یکی از آن‌ها بالای سر آند و دو تای دیگر در زوایای ۴۵ و ۹۰ درجه نسبت به محور آند قرار داده می‌شوند، برای شمارش نوترون و تعیین تقریبی توزیع زاویه‌ای گسیل نوترون استفاده شده است. هم‌چنین یک آشکارساز سوسوزن پلاستیکی (" $\times 5$ ") برای ثبت تپ نوترون و پرتو ایکس سخت و تعیین انرژی میانگین نوترون‌ها به کار گرفته شد. نتایج آزمایش‌های انجام شده نشان دادند که برای آند با طول بزرگ‌تر، فشار بهینه‌ی گاز برای تولید نوترون کم‌تر شده و بهره‌ی نوترون در این فشار بهینه افزایش می‌یابد. در این شرایط، فشار بهینه‌ی گاز دوتیریم برای تولید نوترون، ۶mbar، بهره‌ی نوترون در این فشار بهینه به طور متوسط حدود 6.4×10^7 نوترون در هر تپ و انرژی میانگین نوترون‌ها 2.24 MeV است.

واژه‌های کلیدی: پلاسمای کانوئی، هم‌جوشی، نوترون، فشار بهینه، شمارگر فعال‌سازی

Experimental Study of Neutron Emission Characteristics in SBUPF1 Plasma Focus Device

B. Shirani, F. Abbasi Davani*

Radiation Application Department, Nuclear Engineering Faculty, Shahid Beheshti University, P.O.Box: 1983963113, Tehran - Iran

Abstract: In this work, neutron production of SBUPF1 (a 2.5 kJ Mather type plasma focus device) at various pressures of deuterium and two different anode lengths (12 cm, 18 cm) were studied. Three silver activation counters were used at three different angles (0°, 45° and 90°) in order to determine the angular distribution of neutrons. The neutron and hard x-ray pulses were registered by a $\phi 5'' \times 5''$ plastic scintillator. These pulses were further used to determine the average energy of the detected neutrons. Experiments showed that for the 18cm anode at the optimum gas pressure, the neutron generation has decreased while the neutron yield at this pressure has increased. Under these conditions, the optimum pressure is 6 mbar, the neutron yield at the optimum pressure is about 6.4×10^7 per pulse, and the average energy of neutrons is 2.24 MeV.

Keywords: Plasma Focus, Fusion, Neutron, Optimum Pressure, Activation Counter

۱- مقدمه

بررسی قرار گرفته است. زکاء... و همکارانش [۷، ۸ و ۹] رابطه‌ی بهره‌ی نوترون و فشار گاز دوتیریم در دستگاه‌های پلاسمای کانونی را در محدوده‌ی انرژی پایین (10 kJ) مورد بررسی قراردادند و نتیجه گرفتند که نوترون به وسیله‌ی دو ساز و کار گرم‌ماهسته‌ای و باریکه-هدف تولید می‌شود.

مشخصات دستگاه SBUPF1، سیستم‌های تشخیصی و چیدمان آزمایش در بخش دوم توضیح داده شده‌اند. در بخش سوم به روش محاسبه‌ی بهره‌ی نوترون در هر آزمایش و محاسبات مربوط به آن پرداخته می‌شود. در بخش چهارم نتایج آزمایش‌ها ارایه شده‌اند. جمع‌بندی نتایج و تحلیل آن‌ها و هم‌چنین پیشنهادهایی برای تحقیقات آینده، موضوع بخش پنجم می‌باشد.

۲- مشخصات دستگاه SBUPF1 و ابزار اندازه‌گیری

در دستگاه SBUPF1 از یک خازن استوانه‌ای با مشخصات ($C=8,6 \mu\text{F}$ و $V=25 \text{ kV}$) به عنوان منبع ذخیره‌ی انرژی استفاده می‌شود. این انرژی از طریق یک گاف جرقه‌ی صفحه موازی و طراحی از نوع تریگاترون، بر روی الکترودهای دستگاه تخلیه می‌شود. این گاف جرقه شامل دو صفحه‌ی برجی به قطر 6cm است که به فاصله‌ی 13mm از هم قرار گرفته‌اند. این فاصله، برای اطمینان از تخلیه در زمان مناسب و هم‌چنین جلوگیری از تخلیه‌های خودبه‌خودی در فاصله‌ی ولتاژ $18-25\text{kV}$ تنظیم شده است. رهاسازی تپ برای شروع عمل تخلیه، توسط یک مدار رهاساز تایروترونی تأمین می‌شود. این تپ توسط الکترود رهاساز که در مرکز صفحه‌ی بالایی گاف جرقه قرار گرفته است به فضای بین گاف جرقه اعمال می‌شود.

شارژ خازن توسط یک ترانس $20\text{kV}-220\text{V}$ ، یک پل دیودی یک سوساز ولتاژ زیاد و یک مقاومت $\Omega = 10\text{kW}$ انجام می‌شود. زمان شارژ خازن تا رسیدن به ولتاژ 25kV حدود یک دقیقه می‌باشد. آند، از جنس مس به قطر $2,2\text{cm}$ و طول 1cm ساخته شده است. کاتد شامل 12 میله‌ی مسی به قطر 12cm است که به شکل دایره حول آند قرار گرفته‌اند. فاصله‌ی مرکز کاتد تا مرکز آند، $3,6\text{cm}$ است. اندوکتانس کل مسیر تخلیه دستگاه، شامل اندوکتانس خازن، اندوکتانس الکترودها و کابل‌های رابط خازن به صفحه‌ی کاتد، حدود 190nH می‌باشد.

دستگاه پلاسمای کانونی در سال ۱۹۶۵ توسط مدر در آمریکا [۱] و فیلیوف در شوروی سابق [۲] به طور جداگانه طراحی و ابداع شد. البته این دو دستگاه از نظر مشخصات هندسی کاملاً با یک‌دیگر متفاوت بودند. در هر دو نوع دستگاه، یک لایه پلاسمای شتاب داده شده به وسیله‌ی میدان مغناطیسی به یک رشته‌ی بسیار چگال به $\text{cm}^{-3} = 10^{19}$ چگال به cm^{-3} داغ به انرژی 1keV و کم دوام (۵۰ تا ۲۰۰ نانو ثانیه) تبدیل می‌شود.

دستگاه پلاسمای کانونی (PF)^(۱)، مولد پرتوهای مختلف از قبیل پرتو ایکس، الکترون، یون و نوترون (زمانی که گاز دوتیریم به داخل دستگاه تزریق شود) می‌باشد و در سه دهه‌ی گذشته به عنوان یکی از چشم‌های نوترون آزمایشگاهی در سراسر جهان مورد استفاده قرار گرفته است [۳ تا ۹].

هر چند ساز و کار تولید نوترون در پلاسمای کانونی هنوز به طور دقیق مشخص نشده است [۳]، تاکنون سه ساز و کار زیر مورد بررسی قرار گرفته‌اند:

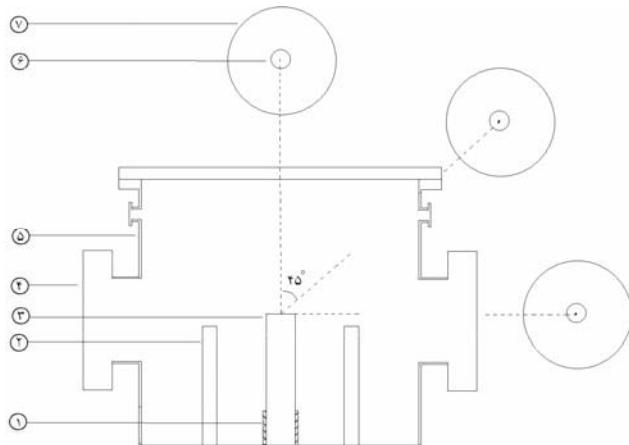
- نوترون‌ها در نتیجه‌ی واکنش هم‌جوشی گرم‌ماهسته‌ای^(۲) در ستون پلاسمای در حین گسترش ناپایداری $m=0$ تولید می‌شوند [۴]. این مدل نمی‌تواند نایکنواختی شار نوترون گسیل شده در زوایای مختلف را توجیه کند.

- مدل باریکه-هدف^(۳) نشان می‌دهد که نوترون در اثر شتاب گیری یون‌های غیرگرمایی از طریق القای میدان‌های الکتریکی قوی در ستون پلاسمای و برخورد با یک‌دیگر تولید می‌شود [۵].

- مدل یون همگرا^(۴) پیشنهاد می‌کند که نوترون‌ها وقتی تولید می‌شوند که یون‌ها به داخل فضای کوچکی در مرکز ناحیه‌ی فروریزی پلاسمای وارد شده و با یون‌های موجود در پلاسمای برخورد کنند [۶].

با وجود این که هنوز مدل جامع و قانع‌کننده‌ای برای تولید نوترون در پلاسمای کانونی ارایه نشده است، با استفاده از آزمایش‌های تجربی، ساز و کارهای مختلف مورد بررسی قرار گرفته‌اند و بدین وسیله کارآیی نوترون‌دهی دستگاه‌های پلاسمای کانونی بهبود یافته است [۱۱ تا ۱۱].

وابستگی بهره‌ی نوترون دستگاه پلاسمای کانونی به فشار گاز دوتیریم به طور گسترده در آزمایشگاه‌های سراسر جهان مورد

شکل ۱- محفظه‌ی پلاسمای کانوئی و چیدمان شمارگرها؛ ۱- عایق، ۲- کاتد، ۳- آند، ۴- پنجره‌ی محفظه برای تصویربرداری ایکس سخت، ۵- بدنی محفظه، ۶- محل قرارگیری گایگر، دیواره‌ی نازک و ۷- استوانه‌ی پلی‌اتیلنی.

فشارسنج مورد استفاده برای اندازه‌گیری‌های نوترونی دستگاه، از ترکیبی از سیستم‌های اندازه‌گیری کاتد سرد و پیرانی برای اندازه‌گیری فشار استفاده می‌کند و خطای اندازه‌گیری آن، $\pm 30\%$ است.

۳- روش اندازه‌گیری بهره‌ی نوترون در دستگاه

برای تعیین بهره‌ی کلی نوترون علاوه بر اندازه‌گیری شار نوترون، توزیع زاویه‌ای گسیل نوترون نیز باید تعیین شود. نوترون‌های گسیل شده از پلاسمای فشرده شده‌ی گاز دوتریم در دستگاه پلاسمای کانوئی، از نظر فضایی، همسانگرد نیست. ثابت شده است که فرایندهای مختلفی در تولید نوترون در دستگاه پلاسمای کانوئی اثر دارند [۶]. نوترون‌های تولید شده در اثر فرایند برخورد باریکه-یون در زاویه‌ی صفر درجه (در جهت بالای آند) دارای بیشترین شار هستند. بنابراین تعیین توزیع زاویه‌ای نوترون‌ها علاوه بر این که برای تعیین بهره‌ی نوترون دستگاه ضروری است، کمک زیادی به بررسی فرایندهای تولید نوترون خواهد کرد.

درجه‌بندی شمارگرها به روش حذف چشم [۱۳] و با استفاده از یک چشم‌های نوترونی Am-Be (۵Ci) انجام شد. بهره‌ی نوترون با در نظر گرفتن گسیل ناهمسانگرد نوترون و با استفاده از ضرایب درجه‌بندی اندازه‌گیری شده توسط هر سه شمارگر محاسبه شد.

با توجه به این که در دستگاه پلاسمای کانوئی، لایه‌ی پلاسما به وسیله‌ی نیروی $B \times J$ راهاندازی می‌شود، اساسی‌ترین اندازه‌گیری در هر دستگاه پلاسمای کانوئی، اندازه‌گیری جریان تخلیه است که از پلاسما عبور می‌کند. متداول‌ترین روش برای اندازه‌گیری جریان تخلیه‌ی پلاسمای کانوئی، استفاده از پیچه‌ی روگوفسکی است. در آزمایش‌های مربوط به دستگاه SBUPF1 از یک پیچه‌ی روگوفسکی و یک مدار انتگرال گیر RC با ثابت زمانی $60\text{ }\mu\text{s}$ برای ثبت سیگنال جریان تخلیه استفاده شده است. ثابت درجه‌بندی پیچه به همراه مدار انتگرال گیر، که برای اندازه‌گیری دامنه‌ی جریان تخلیه توسط سیگنال ولتاژ خروجی پیچه مورد استفاده قرار می‌گیرد، 37kA/V است. برای اندازه‌گیری ثابت درجه‌بندی روگوفسکی از روش ارایه شده توسط پاتران [۱۲] استفاده شده است.

اسیلوسکوپ مورد استفاده برای ثبت جریان، دارای دو کanal ورودی با فرکانس 60 MHz و آهنگ نمونه‌برداری 1GS/s می‌باشد. برای مشاهده‌ی مشتق جریان، خروجی پیچه به وسیله‌ی یک تضعیف‌کننده‌ی 1Ω به طور مستقیم به کanal دیگر اسیلوسکوپ اعمال می‌شود.

بازه‌ی زمانی تولید پرتو ایکس سخت و نوترون در دستگاه پلاسمای کانوئی از مرتبه‌ی چندصد نانو ثانیه است. یکی از مناسب‌ترین آشکارسازها برای تعیین توزیع زمانی گسیل ایکس سخت و نوترون در پلاسمای کانوئی، آشکارساز سوسوزن پلاستیکی ("۵ $\times 0.05$ ") استفاده شده است.

شمارگرهای فعال‌سازی نقره شامل یک استوانه‌ی پلی‌اتیلنی به قطر 14cm و ارتفاع 23cm برای کندرسازی نوترون‌ها، یک ورقه‌ی نقره به ضخامت 3mm برای جذب نوترون‌های گرمایی و یک شمارگر گایگر دیواره نازک برای شمارش بتاهای حاصل از واپاشی اتم‌های نقره‌ی فعال شده می‌باشد.

سه عدد شمارگر از این نوع در زوایای 0° ، 45° و 90° درجه نسبت به محور آند و با فاصله‌ی حدود 30 cm از انتهای آند برای شمارش نوترون‌های گسیل شده در این سه زاویه قرار گرفتند. در شکل ۱ ساختار محفظه‌ی پلاسمای کانوئی و اجزای داخل آن به همراه نحوه‌ی چیدمان شمارگرها در اطراف محفظه نشان داده شده است.

$$Y_T = 4\pi r^2 A + 2\pi r^2 \int_0^\pi \frac{B}{\omega\sqrt{\pi/2}} \exp\left[-2\frac{\theta^2}{\omega^2}\right] d\theta \quad (2)$$

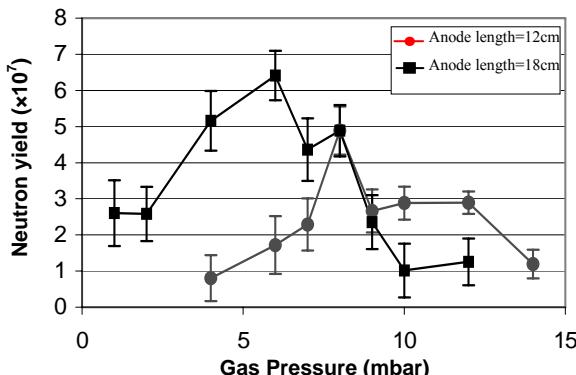
که در آن، r فاصله‌ی شمارگرهای گایگر تا نوک آند است. جمله‌ی اول این معادله، قسمت همسانگرد و جمله‌ی دوم، قسمت ناهمسانگرد نوترون‌های تولید شده را نشان می‌دهد.

۴- نتایج و بحث

۱- بررسی ارتباط بهره‌ی نوترون با فشار گاز دوتیریم و تعیین فشار بهینه

در این آزمایش، گاز دوتیریم در فشارهای ۱ تا ۱۸ میلی‌بار و در انرژی $J=25\text{keV}$ مورد آزمایش قرار گرفت. هدف اصلی این بخش تعیین بهره‌ی نوترون و توزیع زاویه‌ای نوترون‌ها در فشارهای مختلف و تعیین فشار بهینه است. به این منظور در شرایط ذکر شده و برای دو آند با طول‌های ۱۲ و ۱۸ سانتی‌متر، حدود ۲۲۰ آزمایش در فشارهای ۱ تا ۱۸ میلی‌بار انجام شد. مقادیر بهره‌ی نوترون در فشارهای مختلف برای هر دو آند در شکل ۲ نشان داده شده است.

با توجه به نتایج به دست آمده با آند 12cm می‌توان نتیجه گرفت که فشار بهینه‌ی دستگاه برای تولید بیشترین بهره‌ی نوترون در این شرایط، ۸ میلی‌بار است. همان‌طور که مشاهده می‌شود با افزایش طول آند فشار بهینه به سمت فشارهای کمتر کشیده شده و بهره‌ی نوترون در فشار بهینه افزایش یافته است. همچنین در محدوده‌ی فشارهای ۴ تا ۸ میلی‌بار در حدود ۸۸ موارد نوترون تولید شده است. بنابراین ۴ تا ۸ میلی‌بار به عنوان محدوده‌ی بهینه فشار برای نوترون‌دهی پیشنهاد می‌شود.

شکل ۲- مقایسه‌ی بهره نوترون در فشارهای مختلف برای دو آند.

یکی از مهم‌ترین مشخصه‌های تولید نوترون در دستگاه پلاسمای کانونی، نایکنواخت بودن شار نوترون گسیل شده در زوایای مختلف نسبت به محور آند است. بنابراین در نظر گرفتن توزیع زاویه‌ای نایکنواخت نوترون اهمیت زیادی در تعیین دقیق بهره‌ی نوترون یک دستگاه پلاسمای کانونی دارد. در اندازه‌گیری‌های مربوط به این مقاله، شار نوترون فقط در سه زاویه‌ی اندازه‌گیری و در زوایای دیگر، با استفاده از داده‌های این زوایای خاص تخمین زده شده است. یکی از بهترین توابعی که برای این کار معرفی شده است و به خوبی با نتایج تجربی برازش می‌شود، تابع گوسی می‌باشد. آنتاناشیرویک [۱۰] و کاستیلو [۱۱] نشان داده‌اند که وقتی گاز دوتیریم خالص به داخل دستگاه تزریق می‌شود، توزیع زاویه‌ای نوترون‌ها با تقریب بسیار بالای با مجموع یک تابع گاوسی و یک مقدار ثابت برازش می‌شود. مقدار ثابت A ، نشان‌دهنده‌ی مؤلفه‌ی همسانگرد نوترون‌های گسیل شده است که توسط فرایнд هم‌جوشی گرم‌ماهسته‌ای تولید شده‌اند و توزیع گاوسی، مؤلفه‌ی ناهمسانگرد نوترون‌ها را نشان می‌دهد که در اثر ساز و کار باریکه-هدف تولید شده‌اند.

شار نوترون اندازه‌گیری شده در بالای سر آند دارای بیشترین مقدار بوده و با افزایش زاویه‌ی قرار گیری آشکارساز نسبت به محور آند، کاهش می‌یابد. به همین دلیل با توجه به این که در آزمایش‌های مربوط به این تحقیق از گاز دوتیریم خالص استفاده شد، برای انجام تصحیح مربوط به گسیل ناهمسانگرد نوترون و تعیین بهره‌ی کلی دستگاه، از رابطه‌ی (۱) که مجموع یک تابع گاوسی و یک مقدار ثابت است برای تخمین توزیع نوترون در زوایای مختلف استفاده شده است [۳].

$$f(\theta) = A + \frac{B}{\omega\sqrt{\pi/2}} \exp\left[-2\frac{\theta^2}{\omega^2}\right] \quad (1)$$

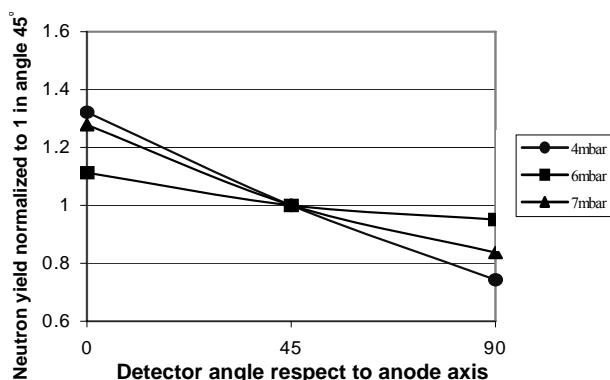
که در آن، A و B مقادیر ثابت، ω مقداری متناسب با پهنای نیم ارتفاع FWHM تابع گاوسی با یکای رادیان و θ زاویه بر حسب رادیان است. بهره‌ی نوترون پلاسمای کانونی (Y_T) را می‌توان با انتگرال گیری از معادله‌ی (۱) و برای هندسه‌ی کروی به این شکل محاسبه کرد

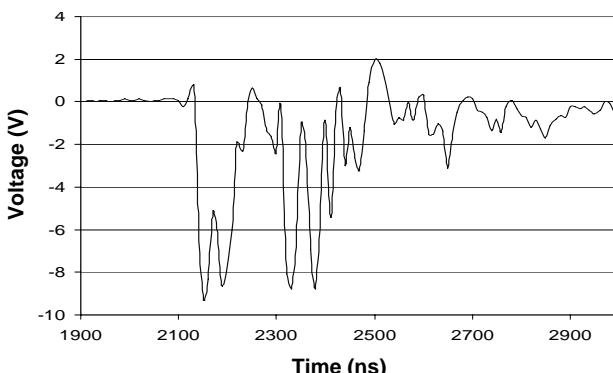
محور عمودی، بهنجار شده‌اند و بهره‌ی نوترون را نشان نمی‌دهند. در شکل ۳ می‌توان مشاهده کرد که در فشار ۶ میلی‌بار، توزیع زاویه‌ای نوترون‌ها متقاضی تر شده ولی در فشارهای کم‌تر و بیش‌تر از آن، این توزیع، ناهمسانگردتر است.

۳-۳ اندازه‌گیری انبوزی میاتکین نوترون‌ها

آشکارساز سوسوزن در فاصله‌ی حدود ۴ متر از نوک آند روی یک پایه، دقیقاً مقابله پنجره‌ی محفظه‌ی پلاسمای کانونی قرار داده شد. این آشکارساز، ورود پرتو ایکس سخت و نوترون‌ها را به صورت دو تپ جداگانه ثبت می‌کرد. از آن جا که فوتون‌های ایکس سریع‌تر می‌رسند، پالس اول مشاهده شده مربوط به پرتوهای ایکس و پالس دوم مربوط به نوترون‌ها بود. یکی از سیگنال‌های دریافت شده توسط سوسوزن در شرایط بهینه‌ی کار دستگاه، در شکل ۴ نشان داده شده است. در این شکل ۴ قله مشاهده می‌شود که نشان‌دهنده‌ی تولید نوترون در دو فاز جداگانه است.

شکل ۳- مقایسه‌ی توزیع زاویه‌ای نوترون گسیل شده در سه فشار مختلف.

شکل ۴- سیگنال ثبت شده توسط سوسوزن پلاستیکی ("۵"×"۵") در فاصله‌ی ۴ متری از محل تولید نوترون (طول آند ۱۸cm و فشار ۱ambar).

با تغییر طول آند زمان فاز حرکت محوری لایه‌ی جریان افزایش خواهد یافت. در این صورت موقعیت زمانی پینچ نسبت به بیشینه‌ی جریان تغییر می‌کند. با تغییر طول آند، فشار بهینه برای هم‌زمان شدن پینچ با بیشینه‌ی جریان تغییر می‌کند. هر چه طول آند بیش‌تر شود، فشار بهینه کاهش می‌یابد. میزان این کاهش را می‌توان توسط مدل استوپلوف^(۵) پیش‌بینی کرد [۱۴].

شرایط بهینه‌ی کار دستگاه پلاسمای کانونی، شرایطی است که در آن زمان حرکت محوری، برابر با ربع دوره‌ی تناوب سیگنال جریان تخلیه باشد.

با در نظر گرفتن این مدل می‌توان نتیجه گرفت که برای یک دستگاه پلاسمای کانونی با شرایط هندسی ثابت و یک گاز مشخص، حاصل ضرب فشار بهینه‌ی گاز و طول آند، مقداری ثابت است [۹]. به عبارت دیگر برای دو طول مختلف آند خواهیم داشت: $P_1Z_1 = P_2Z_2$. با توجه به این که فشارهای انتخاب شده در این آزمایش‌ها، ۱mbar از هم فاصله دارند، این مقدار ثابت برای آند ۱۲ سانتی‌متری برابر با 96 ± 12 می‌باشد. با افزایش طول آند به ۱۸cm طبق پیش‌بینی این مدل، فشار بهینه باید در حدود 5.3 ± 0.67 باشد. همان‌طور که گفته شد، در آزمایش‌های انجام شده، فشار بهینه برای این آند برابر با 6 ± 1 به دست آمد که با پیش‌بینی این مدل تطابق قابل قبولی دارد.

۲-۴ تعیین توزیع زاویه‌ای گسیل نوترون

یکی دیگر از اهداف این اندازه‌گیری‌ها تعیین توزیع زاویه‌ای نوترون‌های دستگاه SBUPF1 بود. برای این منظور، بهره‌ی نوترون اندازه‌گیری شده توسط هر شمارگر را به عنوان معیار انتخاب و تغییرات آن برای سه زاویه‌ی ۰°، ۴۵° و ۹۰° درجه را به عنوان معیاری از توزیع ناهمسانگرد نوترون دستگاه پلاسمای کانونی در نظر گرفتیم. این تغییرات در شکل ۳ برای آند ۱۸cm و برای سه فشار انتخابی ۴ میلی‌بار (کمتر از فشار بهینه)، ۶ میلی‌بار (نزدیک فشار بهینه) و ۸ میلی‌بار (بیش‌تر از فشار بهینه) نشان داده شده‌اند. البته برای این که توزیع زاویه‌ای برای سه منحنی را بتوان راحت‌تر با هم مقایسه کرد بهتر است که نقطه‌ی وسط هر سه منحنی (یعنی زاویه ۴۵ درجه) بر روی یک عدد مشخص تنظیم شود و بقیه‌ی نقاط براساس آن بهنجار شوند. این کار در شکل ۳ انجام شده است. بنابراین در این شکل، مقادیر

۴-۴ ارتباط بین عمق کانونی‌سازی و بهره‌ی نوترون دستگاه

یکی از نتایج جالب این تحقیق، مشاهده‌ی ارتباط مستقیم بین عمق کانونی‌سازی و بهره‌ی نوترون (برای فشارهای ۲ تا ۱۰ mbar) در هر آزمایش است. عمق کانونی‌سازی، سرعت کاهش جریان در زمان پینچ است که توسط سیگنال مشتق جریان اندازه‌گیری می‌شود. عمق کانونی‌سازی دو نمونه از سیگنال‌های جریان و مشتق جریان مربوط به دو آزمایش مختلف در شکل‌های ۵ و ۶ نشان داده شده‌اند. عمق کانونی‌سازی در شکل‌های ۵b و ۶b، به ترتیب، حدود ۱۲ و ۸۷ است. نتایج اندازه‌گیری بهره‌ی نوترون نشان می‌دهند که بهره‌ی نوترون در آزمایش مربوط به شکل ۵ حدود ۳/۵ برابر بهره‌ی نوترون در آزمایش نظری شکل ۶ است.

عمق کانونی‌سازی نشان‌دهنده‌ی سرعت افزایش امپدانس پلاسمای پلاسمای پلاسمای کانونی‌سازی است. با افزایش دمای پلاسمای پلاسمای کانونی‌سازی امپدانس پلاسمای نیز افزایش می‌یابد. در دماهای بالاتر (در فشار بهینه) تعداد واکنش‌های گداخت بیشتر است و بهره‌ی نوترون افزایش می‌یابد.

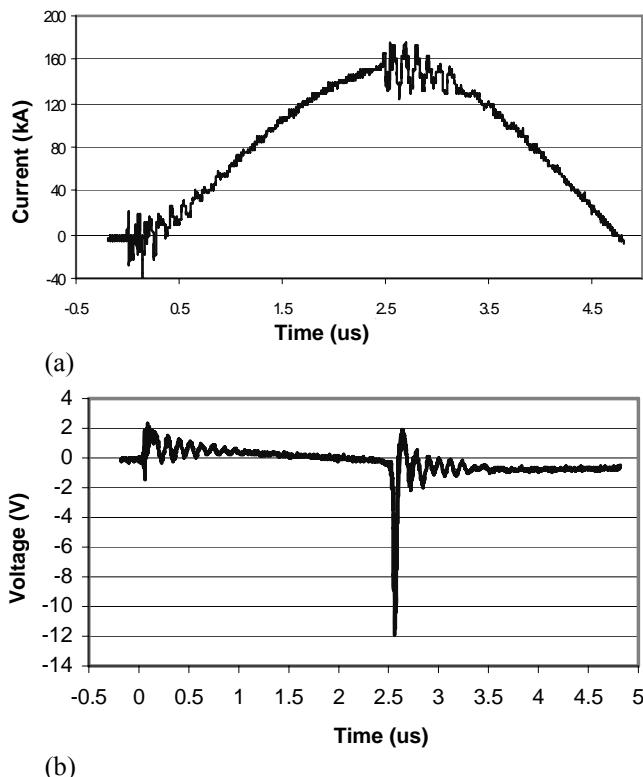
فاز فشردگی شعاعی پلاسمای کانونی از زمان رسیدن لایه‌ی پلاسمای کانونی آند و شروع حرکت شعاعی آن تا لحظه‌ی فروریزی پلاسمای ادامه دارد و بازه‌ی زمانی این فاز، ۵۰ تا ۲۰۰ نانو ثانیه است. این فاز به ۴ زیرفاز تقسیم می‌شود [۱۵]:

- فاز فشردگی،
- فاز سکون،
- فاز ناپایداری،
- فاز فروریزی.

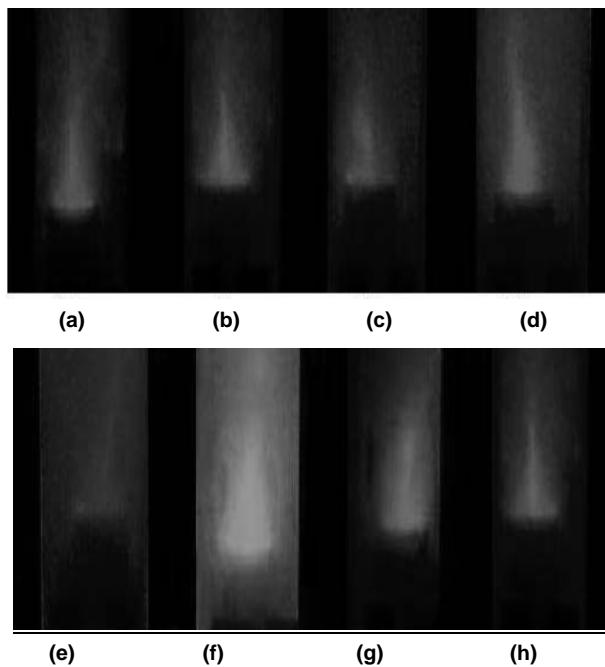
فاز ناپایداری، غنی‌ترین فاز از نظر تولید پرتو ایکس نرم و سخت است. ولی در فاز فروریزی نیز امکان فشردگی پلاسمای پلاسمای پرتو ایکس و نوترون در دو فاز جداگانه مشاهده می‌شود که فاصله‌ی زمانی بین آن‌ها از مرتبه‌ی چند ده نانو ثانیه است.

در شکل ۴ دو قله‌ی اول مربوط به پرتو ایکس سخت و دو قله‌ی دوم مربوط به نوترون‌های تولید شده در دستگاه پلاسمای کانونی هستند. بنابراین فاصله‌ی زمانی بین دو فاز تولید نوترون حدود ۴۰ تا ۵۰ نانو ثانیه است.

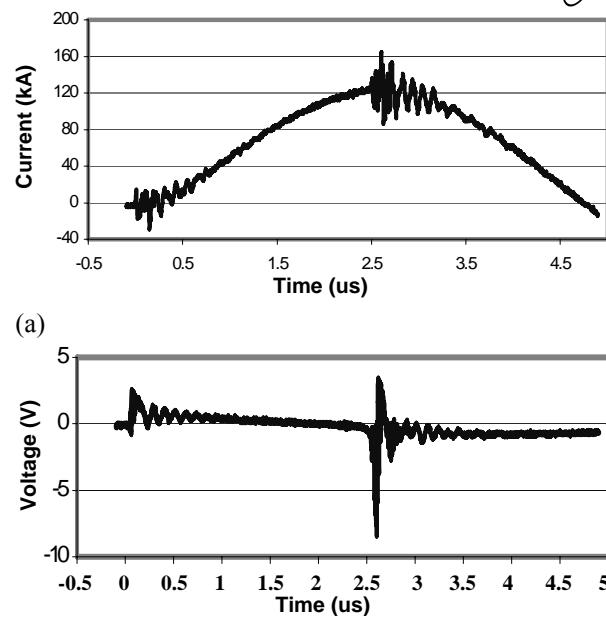
با توجه به فاصله‌ی زمانی بین تپ‌های نوترون و ایکس، که $180 \pm 20 \text{ ns}$ می‌باشد انرژی نوترون‌ها برابر $2,24 \pm 0,5 \text{ MeV}$ دست می‌آید. با اندازه‌گیری انرژی نوترون‌ها در دستگاه پلاسمای کانونی، گستره‌ی طیف انرژی نوترون‌ها از $2,1 \text{ MeV}$ تا $2,6 \text{ MeV}$ نیز گزارش شده است [۴ و ۱۶]. علت اختلاف بین انرژی اندازه‌گیری شده و مقدار $2,45 \text{ MeV}$ را می‌توان در فرایند تولید نوترون جستجو کرد. به طور خلاصه می‌توان گفت که در ساز و کار باریکه-هدف، انرژی هسته‌های دوتیریم که شتاب گرفته و وارد ناحیه‌ی پلاسمای داغ می‌شوند به انرژی محصولات واکنش اضافه شده و نوترون‌هایی با انرژی بیشتر از $2,45 \text{ MeV}$ تولید می‌شوند. هم‌چنین با توجه به بالا بودن چگالی هسته‌ها در ناحیه‌ی پلاسمای داغ، احتمال برخورد نوترون‌ها با هسته‌های موجود در پلاسمای داغ زیاد بوده و فرایند پراکندگی باعث کاهش انرژی نوترون‌ها می‌شود.

شکل ۵- (a) سیگنال جریان، (b) سیگنال ولتاژ متناظر با مشتق جریان. فشار میلی‌بار، طول آند 12cm ، بهره‌ی نوترون $8,1 \times 10^7$

شکل ۶- تصاویر انگرالی پرتو ایکس سخت تولید شده در پلاسمای کانوئی گاز دوتریم در انرژی ۰.۵kJ و فشارهای (a) ۲ میلی‌بار، (b) ۲ میلی‌بار، (c) ۱ میلی‌بار، (d) ۴ میلی‌بار، (e) ۹ میلی‌بار، (f) ۵ میلی‌بار، (g) ۸ میلی‌بار و (h) ۲ میلی‌بار.

شکل ۶- (a) سیگنال جریان، (b) سیگنال ولتاژ متناظر با مشتق جریان؛ فشار ۸ میلی‌بار، طول آند ۱۲cm، بهره‌ی نوترون 2.3×10^7 .

۵- ثبت تصاویر انگرالی پرتو ایکس سخت دستگاه با استفاده از دوربین عکاسی

چند نمونه از تصاویر انگرال زمانی پرتو ایکس سخت تولید شده در فشارهای مختلف گاز دوتریم که با دوربین عکاسی گرفته شده است در شکل ۷ مشاهده می‌شود. برای ثبت این تصاویر، یک فیلتر نور مرئی بر روی لنز دوربین عکاسی قرار داده شده است. قبل از انجام آزمایش، دیافراگم دوربین باز شده و پس از تخلیه خازن، بسته شده است. بدین ترتیب تصویر انگرال زمانی پرتو ایکس سخت گسیل شده از پلاسمای کانوئی بر روی فیلم ثبت شده است. این تصاویر مربوط به آزمایش‌های انجام شده با آند ۱۲ سانتی‌متری است. با افزایش فشار تا رسیدن به فشار ۵ میلی‌بار، تقریباً یک روند قابل تشخیصی در افزایش مساحت نقاط نورانی مشاهده می‌شود یعنی، میزان تولید پرتو ایکس سخت افزایش یافته است. به نظر می‌رسد فشار بهینه برای تولید پرتو ایکس، کمتر از فشار بهینه برای تولید نوترون است. در فشار بهینه، شرایط دمایی مناسب برای تولید پرتو ایکس برقرار شده و بهره‌ی آن بیشترین است.

پی‌نوشت‌ها:

- ۱- PF: Plasma Focus
- ۲- Thermonuclear Fusion
- ۳- Beam Target
- ۴- Converging Ion Model
- ۵- Snowplow

References:

1. J.W. Mather, Phys. Fluids, V. **8**(2), 366 (1965).
2. N. Filippov, T. Filipova, V. Vinogradov, N. Fusion Suppl. Pt, **2**, 577 (1962).
3. H.J. Woo, K.S. Chung, M.J. Lee, Plasma Phys. Control. Fusion, **46**, 1095-1104 (2004).
4. V.V. Vikhrev, Sov. J. Plasma Phys, **12**-262 (1986).
5. M.J. Bernstein, Phys. Rev. Lett, **24**-724 (1970).
6. J.H. Lee, L.P. Shomo, M.D. Williams, H. Hermansdorfer, Phys. Fluids, **14**-2217 (1971).
7. M. Zakaullah, I. Akhtar, G. Murtaza, A. Waheed, Phys. Plasmas, **6**-3188 (1999).
8. M. Zakaullah, I. Akhtar, A. Waheed, K. Alamgir, A.Z. Shah, G. Murtaza, Plasma Sources Sci. Technol, **7**-206 (1998).
9. M. Zakaullah, G. Murtaza, I. Ahmad, F.N. Beg, M.M. Beg, M. Shabbir, Plasma Sources Sci. Technol, **4**-117 (1995).
10. R. Antanasijevic, Z. Maric, R. Banjanac, A. Dragic, J. Stanojevic, D. Aoraevic, D. Joksimovic, V. Udovicic, Vokovic, J. Radiat. Meas, **31**-443 (1999).
11. F. Castillo, J.J.E. Herrera, J. Rangel, M. Milanese, R. Moroso, J. Pouzo, J.I. Golzarri, G. Espinosa, Plasma Phys. Control. Fusion, **45**-289 (2003).
12. A.C. Pătrău “Electron and medium energy X-ray emission from a dense plasma focus,” PHD Thesis National Institute of Education, Nanyang Technological University in fulfilment of the requirement for the degree of Doctor of Philosophy (2002).
13. A. Gentilini, J.P. Rager, K. Steinmetz, M. Tacchi, D. Antonini, B. Arcipiani, P. Moioli, E. Pedretti, R. Scafe, Nucl. Instr. and Meth. **172**, 541-552 (1980).
14. S. Lee and A. Serban, IEEE Trans. on Plasma Phys, **24**(3), 1101 (1996).
15. Shan Bing “Comparative study of dynamics and X-ray mission of several plasma focus devices,” PHD Thesis Physics Division, School of Science Nanyang Technological University (2000).
16. J.W. Mather, 4th Conf. On Plasma Physics and Nuclear Fusion, Wisconsin (1971b).